

KİTABIN ADI: BİR DOSTLUK MASALI

YAZARIN ADI: SUSANNA ISERN MARCO SOMA

TÜRKÇELEŞTİREN: SEÇİL KIVRAK

HAZIRLAYAN ÖĞRENCİ: ADA YILMAZ(5-A)

HAZIRLAYAN ÖĞRETMEN: ASLI YILMAZ

Bir Dostluk Masalı

Güneş, dağların arkasında geriniyordu. Postacı Saka Kuşu erkenden yola çıktı. Sincap'ın ağaç evine kadar süzülüp ağacın kavuğuna bir zarf bırakıverdi.

Sincap, gün ağardıktan çok sonra uyandı. Esneye esneye kakıp kahvaltısını hazırlamaya başladı. Bir de ne görsün, fındık kasesinin içinde gizemli bir zarf duruyordu.

Mektubu okuyan Sincap'ın gözleri fal taşı gibi açıldı. Hemen yerinden sıçrayıp hazırlanmaya başladı. O kadar heyecanlıydı ki, evden çıkarken, ters giydiği ayakkabıları ve sırtından sarkan açık çantasıyla biraz garip görünüyordu doğrusu.

Sincap, minik bacakları elverdiğince hızla ilerledi. Ancak, bir tarladan geçerken Geyik onu durdurdu: 'Şansım varmış ki sana rastladım, Sincap. Şu çiçeklerle boynuzumu süslememe yardım eder misin? Geyik Hanım'la randevum var. Tam zamanında geldin.' 'Biraz

acelem var, ama sanırım birkaç dakikada hallederim,” dedi Sincap geyiğin ricasını geri çevirmeyerek.

Geyik Bey’e yardım ettikten sonra hızla yola koyuldu. Kaplumbağa, nehrin kenarına oturmuş, şevkle örgü örüyordu.

‘Öylece geçip gitme, Sincap. Koyun’un evine gidip bana bir yumak yün getirebilir misin? Bu battaniyeyi bir an önce bitirmem gerekiyor. Ama çok yavaşım. Tam zamanında geldin.’

Sincap göz ucuyla saatine baktı. “Tamam, bir çırpıda gider gelirim,” diyerek kabul etti.

Gitti, geldi; Kaplumbağa’ya yumağı verdikten sonra da süratle yoluna devam etti.

Bu sırada, bir ağacın dallarına tırmanmış olan Ayı güçlükle dengede duruyordu. ‘Affedesin, Sincap kardeş! Arıkovanı çok yüksekte ulaşamıyorum. Bana yardım eder misin? Bal toplamak istiyorum da. Tam zamanında geldin.’ ‘Hemencecik hallederim,’ diyerek razı oldu Sincap.

Ayı’ya yardım etti ve yeniden yola düştü.

Sincap, yolda yorgun Kirpi’ye rastladı.

‘Senden bir ricam var, Sincap! Şu şeftalileri dikenlerimden çıkaramıyorum. İyice olgunlaşmışlar. Tam zamanında geldin.’ dedi Kirpi. Zamanı azalmış

olmasına rağmen Sincap, 'Hiç merak etme, göz açıp kapayıncaya dek çıkarırım,' diyerek yardımını esirgemedi.

Şeftalileri Kirpi'nin dikenlerinden çıkardı ve ıslık çalarak oradan ayrıldı. Gün ilerledi ve Sincap aceleci olmasına rağmen ormanda yardıma ihtiyacı olan hayvanlara yardım etti: kurda, dağ sıçanına, tilkiye, sansara, kurbağalara, nehirdaki balıklara...

Güneş artık dağların arasına saklanmıştı. 'Ormandaki tüm fındıklar aşkına, amma da geç oldu! Kesin kötü bir zamanda geldim...' diye endişelendi Sincap.

Patikanın sonundaki yuvanın ışığını görebiliyordu. Neredeyse varmıştı. Ama aniden bir şey hatırladı ve olduğu yerde donakaldı. Dehşete düşerek, 'Nasıl unutabilirim?' diye haykırdı. 'Bu gibi durumlarda her zaman güzel bir hediye götürülür.' Bir şey bulamayacağını bilmesine rağmen elini çantasına daldırdı. Şaşırtıcı bir biçimde, çantadan bir şeyler çıkmaya başladı: bir buket çiçek, yün bir atkı, küçük bir kavanoz bal, olgun bir şeftali... Sincap'ın gururdan göğsü kabarmıştı.

Gün boyunca, ormanda Sincap'ın yardımına minnettar kalan hayvanlar, açık çantasının içine hediyeler koymuştu. Sincap o kadar telaşlıydı ki, hediyeleri fark etmemişti bile.

Sincap heyecandan titreyerek yuvanın kapısını çaldı. Kapının diğer tarafından, 'Buyrun!' dendiğini duydu.

Yakın arkadaşı Tavşan yatakta oturuyordu. Kollarında, yeni doğmuş sevimli yavrularının minik başları görünüyordu. Bu güzel görüntünün karşısında duygulanan Sincap 'Geç geldiğim için üzgünüm ,' diye kekeledi.

'Biz de yeni kalkmıştık,' diyerek gülümsedi Tavşan.

'Tam zamanında geldin.'

Sevgili Sincap ,

Sana çok önemli bir haber vermek için yazıyorum. Bu sabah, çok erken saatlerde ,küçük tavşanlar doğdu. Eğer sürpriz bir ziyarette bulunursan, eminim arkadaşın anne Tavşan sevinçten havalara uçacaktır.

Komşu Baykuş